

دیدگاه پزشکان نامدار ایرانی پیرامون نقش خون در بدن انسان

نویسنده: دکتر سید محمود طباطبائی

متخصص اعصاب و روان و

عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خ، ب، د مشهد

خلاصه:

اکرچه طب سنتی، تعادل اخلاط چهارگانه یعنی صفرها، سودا، بلغم و خون را مبنای تئوریستی بشمار آورده و اغلب بیماریها را به دگرگون شدن تعادل یاد شده نسبت می دهد، اما متون معتبر طب سنتی، سرشار از مطالب بسیار بالازش و جالب توجهی است که چنانچه با تأمل و ژرف نگری به آنها نگریسته شود، مطالب تازه و قابل استفاده ای را برای هر داشت پژوه و متخصص پزشکی در برداشتند.

علیرغم امکانات بسیار محدود و نداشتن وسائل و ابزار مطالعه همچون میکروسکوپ، پزشکان بر جسته ایرانی معتقد بودند که خون، منشاء بسیاری از اخلاط و مایعات حیاتی می باشد و هفتمان منبع اصلی تامین کننده مواد لازم برای ادامه حیات است. آنان همچنین معتقد بودند که عامل برخی از بیماریها عفو نمی باشد.

در این پژوهش، خواهیم دید که متون معتبر طب سنتی پیرامون خون شناسی، ارتباط اندامهای داخلی همچون کبد و طحال با خون، اختلاف ریهای خونی با همیگر، ارتباط برخی از بیماریها با تغییرات خون، گردش خون و سائلی پیرامون خون گرفتن و ارتباط آن با تئوریستی، چه مطالبی را در برداشتند.

کلید واژه: خون شناسی، طب سنتی، ایران

که پزشکان نامدار ایران و جهان اسلام، بدون داشتن امکانات پیشرفته امروزی و تنها بر پایه ژرف نگری و تجربیات دقیق خود، نظریات بالازشی را در مورد خون و نقش آن در اعمال حیاتی بیان داشته اند. البته باید توجه داشت که اگر این نظریات را با در نظر گرفتن شیوه خرافات و نسبت دادن بسیاری از بیماریها به «جن» و «پری» در قرنهای گذشته مورد بررسی قرار دهیم، نه تنها با دیده

مقدمه: رشته هماتولوژی یکی از شاخه های تخصصی پزشکی است که بسیاری از اطلاعات آن مبنی بر مطالعات میکروسکوپی بوده و بنظر می رسد که خون شناسی بدون مطالعه میکروسکوپی نمی تواند اطلاعات مفید و ارزشمندی را ارائه نماید. با ارزیابی دقیق برخی از متون معتبر طب سنتی، خواهیم دید

خوانده می شوند. و شریانها، حرارت غربی را از قلب به سایر اعضاء بدن رسانیده و خون آنها به رنگ سرخ درخشان و قوام رقیق است.

نوع درم رگها - آنها که ضریان نداشته و ورید (Vein) خوانده می شوند. این رگها، اصل خون را از اندامها به کبد برده و سپس خون را از کبد به سایر اعضاء بدن می رسانند. قوام خون وریدها حد واسط رقیق و غلیظ بوده و رنگ آن سرخ کدر و مزه آن شیرین است و چون از رگ خارج شود، بسرعت منعقد می شود.

و بدانکه، آبی که از خون پس از لخته شدن خارج می شود، منشأ تولید عرق و ادرار و بخارات بدن است.

۳- شیخ الرئیس ابوعلی سینا، متوفی به سال ۴۲۷ هـ (۱۰۳۷ م) در کتاب «قانون» که یکی از مهمترین متون طب سنتی بوده و ترجمه آن به زبانهای اروپایی، قرنها در مدارس طب اروپا تدریس می شده، نظریات خود را درباره خون و مسائل مربوط به آن چنین بیان می کند:

خون یکی از اخلاط چهارگانه است که در کبد تولید می شود و در حقیقت می توان کبد را یک قطعه خون جامد دانست؛ اما طحال هم پر از خون است ولی خون خود را کدر و تیره است. خون بدن انسان در بعضی امراض بحالت غیرطبیعی درآمده و چنین است که:

الف - از نظر غلظت: یا ریقیتر می شود و یا غلیظتر

ب - از نظر رنگ: یا روشتر می شود یا تیره تر و کدرتر

ج - از نظر مزه: یا شور می شود یا ترش و یا تلغ و تلخی خون بعلت آمیختن با صفراء است.

د - از نظر بو: خون طبیعی بد بو نیست ولی اگر عفونت در آن پیدا شود، بد بو می شود.

تغییر خون از حالت طبیعی به حالت غیرطبیعی به دو علت اتفاق می افتد:

اول: خونی که بدون آمیختن با چیزی بعلت بد شدن وضع بدن به حالت غیرطبیعی درمی آید.

دوم: خونی که در اثر آمیخته شدن با اخلاط فاسدی (Infection) که گاهی منشأ درونی (Internal factor) و گاهی منشأ خارجی (External factor) داشته باشد، بحالت غیرطبیعی درمی آید.

نظریات بسیار جالب و ارزشمند ابن سینا درباره «رگ‌زدن» یعنی

تحسین، بلکه در برخی موارد با دیده «اعجاز» هم به آنها خواهیم تگریست:

۱- محمد بن زکریای رازی، طبیب دانشمند و فیلسوف مشهور ایرانی متوفی به سال ۳۱۳ هجری قمری (۹۴۲ میلادی)، در کتاب «الحاوی الكبير» نظریات خود را درباره خون و مسائل مربوط به آن، چنین بیان می کند:

«کبد محل تولید خون است و هرگاه دچار بیماری شود به گونه ای که نتواند غذا را تبدیل به خون کند، ممکن است بیماری استیقا (Ascite) بوجود آید. در بیماری استیقا خونا به از کبد بطوف شکم نشست می کند و از جمله علائم آن: کاهش ادرار و احساس سنگینی در شکم است.

رازی در بخش دیگری از کتاب خود، عوارض لخته شدن خون را در اعضای داخلی چنین بیان می کند: بدترین حالت، وقتی است که خون در ریه ها لخته شود و در نتیجه بیمار دچار غش (Coma or

syncope) می شود و چنین بیماری دچار رنگ پریدگی، نیز ضعیف و سریع، تب و بیحالی است.

وی همچنین به این مطلب اشاره کرده که اگر رعاف (Epistaxis) طوری اتفاق بیفتند که خون از طریق حلق به معده سرازیر شود، در معده تبدیل به لخته می شود.

رازی در موارد متعددی اشاره کرده است که منشأ برخی از بیماریها از جمله بیماریهای سیستم عصبی، چشم و دستگاه گوارش، عفونتی است که از طریق خون به اندامها می رسد و این عفونت ممکن است جال بیمار را بحرانی کند، برای درمان چنین حالتی، نیاز به داروهای عفونتزا و پاک کننده است.

۲- علی بن العباس مجوسی اهوازی، متوفی به سال ۳۷۲ هـ (۹۸۲ م) در کتاب «کامل الصناعة» درباره خون و مسائل مربوط به آن چنین اظهار نظر می کند.

خون منشاء تولید اخلاط بدن و منشاء منی (Semen) است باید دانست که نیاز بدن به کبد از این جهت است که عصاره غذاها در کبد تبدیل به خون می شود و خون تولید شده از طریق رگهای خونی به اندامها می رسد. رگهایی که خون در آنها جاری است، بردو نوعند:

اول - آنها که ضریان (Pulse) داشته و بنام ضریان (Artery)

نقاطی ازیدن که دچار تورم (Inflammation) هستند پرخون می‌شوند زیرا محل متورم باعث جذب خون بسوی خود می‌شود.

IV: نکاتی را که باید بهنگام رگ زدن رعایت کرد:

- الف) رگ زدن را می‌توان از ورید یا شریان انجام داد.
- ب) خونروی اندک در دفعات متوالی، بهتر از خونروی زیاد در یکدفعه است.
- ج) شخصی که از وی خون گرفته می‌شود، باید در حالت دراز کشیده باشد تا دچار غش نشود.
- د) طبیب بایستی در تمام مدت خونروی مراقب نبض بیمار باشد و به مجرد آنکه نبض ضعیف شد یا بیمار دچار رنگ پریدگی و یا خمیازه شد، رگ را بیندد و خونروی را متوقف کند.
- ز) مقدار خونروی برای همه افراد یکسان نیست و به وضعیت بدنی شخص بستگی دارد
- و) باید به دنبال خونروی مبادرت به ورزش و فعالیتهای بدنی کرد، بلکه باید مدتی در بستر استراحت نمود.
- ه) افرادی که مدتی دچار بیماری بوده اند و ناچار به رگ زدن آنها هستیم، در اولین مرحله خونروی، باید دقت کنیم اگر خون رقیق خارج شد، فوراً رگ را بیندیم و اگر خون غلیظ و کدر متمایل به سیاهرنگ و گرم خارج شد، می‌توان خونروی را ادامه داد.
- ی) در مواردی که کیفیت خون غیرطبیعی باشد و ناچار به رگ زدن هستیم باید مقدار اندکی از خون بیمار گرفته و سپس رژیم غذایی بسیار خوبی برای وی بکار گیریم و پس از مدتی مجدداً کمی از خون وی را خارج کنیم، بدین ترتیب خون غیرطبیعی را بتدریج خارج نموده ایم و خون خوب و تازه ناشی از تغذیه خوب را جایگزین خون بدخارج شده نموده ایم.

۴- اسماعیل بن حسن جرجانی: متوفی به سال ۵۳۱ هق (۱۱۱۷ م) ذر کتاب «ذخیره خوارزمشاهی» به تفصیل بیشتری از پیش کسوتان خود درباره خون سخن گفته است. نظر وی درباره تولید خون در کبد، تعریف شریان و ورید، تقاؤت خون سرخرگی و سیاهرگی، تقسیم بندی خون به طبیعی و غیرطبیعی، اندیکاسیون‌ها و کنتراندیکاسیون‌های رگ زدن، مشابه نظریات ابن سیناست. چکیده‌ای از نظریات وی درباره خون که در کتب پیشینیان نیامده، و به تفصیل از آنها سخن گفت، به قرار زیر است:

الف) پیشنهاد وی برای پی بردن به کیفیت خون، آن است که

خارج نمودن مقداری خون از شریان‌ها یا وریدها:

II: اندیکاسیون‌های رگ زدن «حجامت»:

الف) برای کاهش مقدار خون افرادی که دچار پرخونی هستند.
ب) برای اصلاح کیفیت خون بیمارانی که خون آنها غیرطبیعی است و درمانی بجز خونروی ندارند مانند ابتلاء به نقرس (Gout) خونی، که باید از نزدیکترین رگ به عضو مبتلا، خون گرفته شود.
ج) برای جمع شدن هر دو علم فوق در یک بیمار.

III: کنتراندیکاسیون‌های رگ زدن:

الف) دوران حاملگی و عادت ماهیانه.

ب) دوره پیشرفت بیماریها، برای اینکه قدرت بیمار در مقابله با دوران بحرانی بیماری محفوظ بماند؛ همچنین در اغلب بیماری‌های تب دار که همراه یا بدون تشنج هستند و در بیمارانی که از دردهای بسیار رنج می‌برند.

ج) افراد زیر ۱۴ سال و افراد مسن. البته اگر در یک شخص مسن از زیادی خون و گشادی و پر بودن رگها مطمئن باشیم و چهره آنها گلگون باشد می‌توان اندکی خون گرفت ولی باید در نظر داشت که یکی از عوارض خونروی در افراد مسن، سکته (Infarction) است.

د) افرادی که دچار لاغری شدید یا چاقی مفرط هستند، همچنین افرادی که در مناطق سرد سیر زندگی می‌کنند.

ه) بلافاصله پس از فعالیتهایی که مقداری از قدرت بدن را مصرف نموده اند از قبیل پرخوری، نزدیکی و استحمام.

III: عوارض رگ زدن:

الف) خشکی زبان که برای برطرف کردن آن باید از آبجو و آب شکر استفاده کرد.

ب) جذب مواد نامطلوب و این هنگامی اتفاق می‌افتد که شخص پس از پرخوری مبادرت به رگ زدن کند. در این حالت مواد نامطلوب برای جبران خون از دست رفته جذب بدن می‌شوند.

ج) بیوهشی بخصوص در کسانیکه سابقه رگ زدن نداشته و این عمل بصورت ناگهانی در آنها انجام می‌گیرد (Hemorrhagic shock).

د) مرگ در افراد مسن و یا در کسانیکه خون آنها زیاد نیست و بعلت اشتباه طبیب خونروی از آنها صورت می‌گیرد. باید دانست که

ه) اگر کسی دچار پرخونی شود، بجای رگ زدن می‌توان غذای وی را کاهش داد تا بدن مقداری از خون را مصرف کند و مقدار خون جد اعدام بر سد.

و) عوارض رگ زدن بیش از حد اعتدال را چنین بیان می کند:
 افزایش میل به غذا، استسقاء، بهم خوردن سلامت بدن، بی حالی،
 ضفت اندامها بخصوص کبد، پیری زودرس - احتمال فلنج، لرزش
 اندامها و تشیع و بالآخر خطر مرگ.

ز) علل تباہی خون را چنین بیان کرده است. استفاده از غذای نامناسب و مصرف الکل کهنه، سالم نبودن کبد، آلودگی محیط زندگی، بخصوص، آلودگی، هوا در اثر تغیرات فصول و دود.

ج) علائم تباهی خون را چنین بیان کرده است: تغییر رنگ رخسار از گلگون بسوی سپیدی یا سیاهی، افزایش تعداد ضربان نبض، احساس درد و چنانچه مدتی بگذرد، تب، بشورات، آماشی های مختلف و کاهش قدرت بدنی که ممکن است منجر به مرگ بیمار شود.

رنگ، قوام و بوی خون را بررسی نموده و پس از یک ساعت، مجدداً آنرا بررسی کنند زیرا اگر عفونتی در خون باشد، بوی بد در آن پیدا می‌شود.

ب) جریان خون در بدن باعث پرورش اندامها، گلگون شدن چهره، شفافیت پوست، تنظیم حرارت طبیعی در سراسر بدن و تعادل نیروی بدنی است، بهمین جهت اگر خون زیادی از بدن خارج شود، بند و بدن از بین رفته و آدم، هلاک می‌شود.

آنرا نقل، م، کنیمه: ج) درباره گردش کوچک خون، توضیخ جالبی آورده که ما عیناً

شربان وریدی (۲) از دل به سوی شش آمده است و اندر روی پراکنده شده است از بهر دو کار، یکی از بهر آنکه تاخون طفیل که غذای او را شاید بدروساند و دوم آنکه نسیم هوا را از شش به دل باز مر، رسانند و بدو باز مر آورد (۳).

د) علائم پرخونی را چنین بیان کرده: سرخی چهره، دمیدگی و پری رگها، غلیظی نبض، احساس سنگینی و دشوار بودن حرکت و کاهش اشتها

منابع:

- ۹- فرهنگ پژوهشکی دکتر ویره
 - ۱۰- لفت نامه علامه دهخدا
 - ۱۱- مجم انجلیزی عربی تألیف دکتر محمد شرف
 - ۱۲- قرابادین کبیر تألیف سید محمد حسین عقیلی علوی خراسان

- ۱- الحاوی الكبير فی الطب تأليف محمد بن زکریا رازی
 - ۲- ذخیره خوارزمی مشاهی تأليف سید اسماعیل جرجانی
 - ۳- القانون فی الطب تأليف شیخ الرئیس ابوعلی سینا
 - ۴- کامل الصناعه تأليف علی ابن عباس مجوسی اهوازی
 - ۵- تاریخ طب در ایران پس از اسلام تأليف ادوارد براؤن
 - ۶- السیره الفلسفیه تأليف رازی
 - ۷- فرنگ عربی- انگلیسی و انگلیسی عربی المورد